

Szombatra összehívták a szinügyi bizottságot a házikezelés megszüntetése ügyében

»Reménytelen minden további kísérletezés« — mondja Pálffy Intendáns

(A Délmagyarország munkatársától.) A szinügyi bizottság szombaton délután félöt órákor összeül, hogy meghallgassa Kürthy György igazgató jövő hónapi műsor- és szereposztás-tervezetét és foglalkozzon a házikezelés rendszer fentartásának problémájával. A polgármester ugyanis elhatározta, hogy a kérdést a januári közgyűlés elé terjeszti, hogy a törvényhatóság mielőbb meghozhassa döntését és az érdekeltek, vagy a hivatottak megtehessék a szükséges intézkedéseket a jövő szezon előkészítésére.

Dr. Pálffy József polgármesterhelyettes, a színház intendánsa a következőket mondotta a szinügyi bizottság szombati ülésével kapcsolatban:

— A magam részéről feltétlenül a házikezelés rendszer megszüntetését és a színház magánkezelésbe adását fogom javasolni. A városra ugyanis a házikezelés rendszer fentartása olyan súlyos terheket jelent, amelyek már nem illeszthetők bele a költségvetésbe és amelyek nem állnak arányban a város teherbíró költségvetésével. A terheket fokozza az is, hogy a tapasztalatok szerint a várossal szemben mindenki nagyobb igényeket támaszt, mint a magánvállalkozó igazgató ellen, a városhoz nagyobb gázzal kívánnak szerződni a színészek és hiába állapítottuk meg min-

den évben a szervezkedés pénzügyi keretét, ezeket a kereteket nem sikerült betartani. A színház ma olyan nagy rezsivel dolgozik, hogy

reménytelen minden további kísérletezés.

Ha csak az utolsó percben nem érkezik valami segítség, a város tovább nem viheti a színházat. Ezért javaslom majd a házikezelés megszüntetését és javaslom, hogy vagy meghívás, vagy pedig pályázat útján adjuk bérbe a jövő szezontól kezdve ismét a színházat. Én már a múlt évben szerettem volna megszűntetni a házikezelést és visszaadni a színházat a magánvállalkozásnak, de hát ez a szándékom magasabb akaratokon meghusult.

Megkérdeztük dr. Somogyi Szilveszter polgármestert is, aki már nem olyan föntartás nélküli híve a házikezelés megszüntetésének, mint az intendáns. Ugy látszik, hogy még mindig bizik valami régen megígért, de be nem váltott kultuszminiszteri ígéretben.

— Ha találunk egy megfelelő magánvállalkozó igazgatót — mondotta a polgármester —, akkor én sem ellenzem a házikezelés megszüntetését. Ez természetesen csak akkor válik majd el, ha kiirtuk a színházra a pályázatot és beérkeztek rá az ajánlatok. Ha nem lesz megfelelő ajánlkozó, akkor bizony továbbra is fenn kell tartanunk a mai rendszert.

Kereskedők küldöttsége az olcsóbb üzlet- és kirakatvilágításért

Sötét kirakatokkal demonstrálnak, ha nem mérséklék az áramdíjat

Tovább folyik a telefonbojkott-mozgalom

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi kereskedők, iparosok és lateinerek teherenyhítő mozgalma napról-napra nagyobb hullámokat ver, a jelek szerint a mozgalom nem marad meg a körtöltés keretei között, hanem rövidesen országossá nő. A mozgalom szervezői és résztvevői nem riadnak vissza azoktól az előrelátott fenyegetésektől és »jóindulatu« figyelmeztetésektől sem, amelyeknek az a céljuk, hogy megfélemlítést keltsenek.

Hogy milyen nagyhatást keltett általánosan az a hír, hogy az év vége egyszerre négyszáz telefonelőfizető mondotta fel a megdrágított telefont, azt mi sem bizonyítja jobban, mint az újabb lemondások sora. Az újesztendő első két napján közel harminc új lemondást jelentettek be és nagyon valószínű, hogy a lemondások száma még növekedni fog. A postaigazgatóság igen diplomatikusan kezeli egyelőre ezeket a lemondásokat. Nem vesz tudomást arról, hogy itt tulajdonképpen tömegmozgalomról van szó, úgy tekint a lemondásokra, mintha azok csak elszigetelve fordulnának elő, ezért egyenként értesíti a felmondás tudomásulvételéről az érdekelteket. Ez az értesítés pedig így hangzik:

»F. é. dec. hóban kelt számnélküli beadványára értesitem, hogy távbeszélőállomásának 1931. I. 15-ére történt felmondását elfogadom és az állomást ehhez képest a szabályszerű felmondási idő leteltével 1931. január 16-án le fogom szereltetni, ha csak felmondását időközben vissza nem vonná. Minthogy távbeszélő állomása nem kényszerből szűnt meg, hanem azt t. Cim önszántából mondta fel, szükségesnek tartom figyelmeztetni ezalkalommal, hogy állomásának leszerelése után új távbeszélőállomást t. Cim részére még hat hónapon belül is csak 80 P. belépési díj fizetése és újabb 1 évi díjkötelezettség vállalása mellett kapcsolhatok be, hat hó leforgása után pedig kérelmére a régi kapcsoló számát is már csak abban az esetben adhatom vissza, ha az még rendelkezésre áll. Hegedűs Ferenc, postahivatali igazgató, hiv. főnök.

A szegedi kereskedők, iparosok és latei-

nerek képviselőiben néhány nap múlva

küldöttség megy fel a kereskedelmi miniszterhez,

aki előtt feltárják a telefondrágítás következtében előállott helyzetet, bejelentik, hogy a jelenlegi tarifa megtartása esetén a szegedi telefonelőfizetőknek legalább fele lemond telefonjáról, ami nem lehet érdeke a postának sem. Ezért azt kéri, hogy

a miniszter rendelje el a telefondíjak leszállítását,

elégedjék meg a posta kisebb haszonnal, ami feltétlenül nagyobb forgalmat idéz majd elő és így a kár bővegesen megtérül. Az érdekeltek biznak abban, hogy a kereskedelmi miniszter orvosolja ezt a súlyos telefonsérrelmet és betájtja a mai rendszer tarthatatlanságát.

Megírta a Délmagyarország, hogy a kereskedők

a villanyárak mérséklése

érdekeiben is akciót indítottak és elhatározták, hogy abban az esetben, ha a gázgyár nem szállítja le az egységárakat, sötét kirakatokkal fognak demonstrálni. Értesülésünk szerint a demonstráció már vasárnap megkezdődik. Vasárnap már nem világítják ki a szegedi kereskedők kirakataikat.

Pénteken délelőtt a Szegedi Kereskedők Szövetségének küldöttsége jelent meg Vértess Miksa elnök és dr. Landesberg Jenő ügyvezető titkár vezetésével Pongrácz Albertnél, a gázgyár igazgatójánál, akit arra kértek, hogy tekintettel a gazdasági pangásra, szállítsa le a kirakatvilágítás egységárát 30, az üzlethelyiségek világítására elhasznált áram egységárát pedig 20 százalékkal.

Pongrácz Albert igazgató kijelentette a küldöttség előtt, hogy határozott választ a kívánságra nem adhat, az áramegységárakat a várossal kötött szerződés alapján állapították meg és ezektől az egységáraktól a város hozzájárulása nélkül nem térhetnek el.

Tudatjuk mindenkivel!!!!!!
akit érdekel, hogy a jövő héten
egy vadonatúj vigjáték-ágyúval, a

TELL VILMOS és FIA

című attrakcióval jövőnk.

Aki ennél jobbat látott, az

teszi magát, ezt mondjuk mi

ZORO és HURU

mű- és céllövészek.

Az érdekeltek ezekben az ügyekben vasárnap

nagygyűlést tartanak,

amelyen részletesen beszámolnak az eddigi lépésekről és megbeszélnek a további tennivalókat, mert a cél az, hogy a rezsiköltségek leszorításával megteremtsék az olcsóbbodási folyamat lehetőségét.

A mozgalmak ügyében egyébként több aláírással az alábbi sorokat kaptuk:

»Ha az elmúlt esztendőkre visszatekintünk, azt látjuk, hogy üzletünket évről-évre fokozatosan különböző adókkal terhelték meg. Ezzel szemben bevételeink évről-évre fokozatosan csökkentek, úgy, hogy merlegeink elszomorító képet mutatnak. Eltűnt a haszon, csak a deficit állandósult. Gyors segítségre van tehát szükség. Ha ebben az évben nem jön valamilyen fordulat, a kereskedőtársadalom teljesen elkészül; megélhetése és az üzlet rezsije fel fogják emészteni árukészletét. Ezt pedig tudjuk jól, mi követi. Jön a fizetési képtelenség, jön a csőd és sokszor az öngyilkosság.

Jellemzésül, hogy mivel van most elfoglalva most a kereskedő, álljon itt a következő.

A kereskedő elsejétől tizenötödikéig egyebet nem tesz, mint fizeti a boltbért, a házbért, az egyenes és forgalmi, meg luxusadót, fogyasztási és kereseti adót, gáz- és villanyszámlát, szénét, fát, a személyzetet, a telefont, a társadalombiztosító díját, a tűz és betörés elleni biztosítási díjat, inségadót, üzemi költséget és az adminisztráció költségeit. Így megy ez hónapról-hónapra és ha csak egyet is elmulaszt a sok közül, a következő hónapban már nem tudja pótolni; ott áll a legyőzhetetlen teherrel szemben, lelkiileg megtörik, idegei felmondják a szolgálatot és végül apatiával fogad minden következményt.

Mehet-e ez így tovább és lehet-e ilyen körülmények között olcsóbbodást várni? Nem lehet az elégedetlenséget tovább szítani. Miért éppen a kereskedőtársadalommal szemben van meg ez a kiméletlenség? Kimélik a gépet, kimélik az állatot, — pont az embert nem?

Azonban a kereskedőtársadalom ne csüggedjen, mert ha összetart és az egyetértést sikerül teljes egészében kiépíteni, akkor az orvoslást ki lehet küzdeni.

Takarékosságot hirdetünk az egész vonalon. Takarékoskodjunk a villannyal, ne gyujtsák fel kirakataik körtéit. Ne telefonáljanak a kereskedők, hanem ügyes-baj s dolgaikat intéztessék kifutókkal. Össze kell vonni az adminisztrációt, akciót kell indítani a boltberek leszállításáért.

A fogyasztó közönséget pedig arra kéri a kereskedőtársadalom, hogy nehéz munkájában támogassa és ne tévessze szem elől azt sem, ha magyar árut vásárol, a magyar munkás sorsán is segít. (Aláírások.)

Amnesztiát kérnek Hock János számára

Budapest, január 2. Legutóbb Hock János betegségről aggasztó hírek érkeztek Budapestre. Az évtizedes száműzetésben élő Hock János hiába mozgatott meg eddig minden követ: nem tudott hazajönni. Újév napján itthon élő régi barátai megbeszélést tartottak, amelyen elhatározták, hogy memorandumban kéri Horthy Miklós kormányzótól: részesítse amnesztiában Hock Jánost. Az egykori józsefvárosi plébánás hívei között körözik a memorandum egyik példányát, amelyet 30.000 aláírással kívánnak benyújtani azzal, hogy nem a politikus, hanem az ember számára kérnek kegyelmet.